

РЕШЕНИЕ

№ 1925

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10939** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 43794 от 02.12.2022 г. по описа на Административен съд София-град на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], чрез юрк. Н. В. срещу Решение от 28.09.2022 г., постановено по НАХД № 8301/2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 103 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 104 от 16.04.2021 г., издадено от инж. И. М. П. - Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) – [населено място], с което на кастора на основание чл. 34, ал. 1 от Закон за защита от шума в околната среда (ЗЗШОС) е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лева, за нарушение на чл. 16, т. 1 от ЗЗШОС.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност на съдебното решение поради противоречието му с материалния закон. Касаторът твърди, че неправилно районният съд не е квалифицирал случаят като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като изтъква, че посочената норма е императивна. Счита за неправилно, че даденото предписание с констативен протокол № ККФОС-БМ-30 от 28.19.2929 г. е изпълнено в срок, което изключва административнонаказателната отговорност. Допълнително се посочва, че наказателното постановление не е издадено в 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Моли съда за отмяна на процесното НП.

В съдебно заседание, касаторът – „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, редовно призван, не се представлява.

Ответникът по касация – Директор Регионална инспекция по околна среда и водите С., редовно призван, не се представлява. Не е депозиран отговор на касационна жалба.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., която счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд-София-град, втори касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна е установено, че в Министерството на околната среда и водите постъпил сигнал, който впоследствие бил препратен до РИОСВ – [населено място] и в който били изложени данни за наднормено излъчване на шум в околната среда от трансформатор, разположен в [населено място], в подстанция, стопанисвана от касатора.

Въз основа на подадения сигнал на 25.09.2020 г. свидетелят Б. М. на длъжност „младши експерт“ при РИОСВ – [населено място], с негови колеги, извършили проверка на „Електрическа подстанция „Б.“, 110/20 кV, находяща се на [улица], [населено място].

Проверяващите установили, че на територията на подстанцията са разположени два броя силови трансформатори (№ 1 и № 2). Трансформатор № 1 бил с номинална мощност от 25 MVA, а трансформатор № 2 – с номинална мощност от 50 MVA. Представителят на дружеството информирал служителя на РИОСВ – [населено място], че двата трансформатора не се използвали едновременно, а работели съгласно диспечерско разпореждане. Към момента на проверката работел само Трансформатор № 2 с натоварване от 7,8 MW, което се явявало 10,4 % от общата мощност на подстанцията.

В хода на проверката били извършени контролни измервания на дневно ниво на шум, излъчван в околната среда от дейността на „Електрическа подстанция „Б.“, 110/20 кV. Измерването било извършено в шест броя измерителни точки (ИТ), в един измервателен контур и три броя точки в места на въздействие (МВ) – жилищни сгради, находящи се на [улица] № 83В (МВ 1), № 83Г (МВ 2) и № 85А (МВ 3), [населено място], и един брой ИТ фоново ниво. Измерванията били извършени съгласно изискванията на чл. 18, ал. 2 и ал. 3 от Наредба № 54 за дейността на националната система за мониторинг на шума в околната среда и за изискванията за провеждане на собствен мониторинг и предоставяне на информация от промишлените източници на шум в околната среда.

Операторът бил представил по надлежния ред в РИОСВ – [населено място] с вх. № 11821/28.08.2020 г. информация, доказваща обстоятелствата съгласно чл. 18, ал. 2 от

Наредбата. За обстоятелствата при извършване на измерването и констатациите за производственото натоварване на обект „Електрическа подстанция „Б.“, 110/20 кV бил съставен протокол за проверка № 61/25.09.2020 г.

На 08.10.2020 г. от страна на Изпълнителна агенция по околна среда (ИАОС) с писмо вх. № 14042/08.10.2020 г. в РИОСВ – [населено място] били представени Протокол № 1790/25.09.2020 г. за проведени контролни измервания на нивата на шум и Протокол от изпитване № 01-2018/02.10.2020 г. на „Централна лаборатория С. – 01“ към ГД „Лабораторно-аналитична дейност“.

След анализ на така представените резултати в цитираните протоколи се установило, че в три броя точки в места на въздействие (МВ) – жилищни сгради, находящи се на [улица] (МВ 1), № 83Г (МВ 2) и № 85А (МВ 3), [населено място], е била превишена граничната стойност за еквивалентно ниво на шум, определена в Приложение № 2, Таблица № 2 към чл. 5 от Наредба № 6 от 26.06.2006 г. за показателите за шум в околната среда, отчитащи степента на дискомфорт през различните части на денонощието, граничните стойности на показателите за шум в околната среда, в помещенията на жилищни и обществени сгради, в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение, методите за оценка на стойностите на показателите за шум и на вредните ефекти от шума върху здравето на населението (Наредба № 6 от 26.06.2006 г.), както следва:

- за измерителна точка в МВ 1 (жилищна сграда, находяща се на [улица] била измерена стойност $57,0 \pm 0,4$ dB(A) при гранична стойност за еквивалентно ниво на шум от 55 dB(A), определена съгласно Приложение № 2, Таблица № 2 към чл. 5 от Наредба № 6 от 26.06.2006 г.;

- за измерителна точка в МВ 2 (жилищна сграда, находяща се на [улица]) била измерена стойност $59,5 \pm 0,4$ dB(A) при гранична стойност за еквивалентно ниво на шум от 55 dB(A), определена съгласно Приложение № 2, Таблица № 2 към чл. 5 от Наредба № 6 от 26.06.2006 г.;

- за измерителна точка в МВ 3 (жилищна сграда, находяща се на [улица]) била измерена стойност $66,7 \pm 0,4$ dB(A) при гранична стойност за еквивалентно ниво на шум от 55 dB(A), определена съгласно Приложение № 2, Таблица № 2 към чл. 5 от Наредба № 6 от 26.06.2006 г.

Във връзка с констатираните обстоятелства с писмо с изх. № 6429/ 16.10.2020 г., получено на 21.10.2020 г., „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД било поканено на 28.10.2020 г. да изпрати свой представител в сградата на РИОСВ – [населено място] за съставяне на констативен протокол и на акт за установяване на административно нарушение (АУАН).

На 28.10.2020 г. в сградата на РИОСВ – [населено място] се явил Д. Н. – упълномощен представител на касатора. В негово присъствие за резултатите от извършената проверка бил съставен констативен протокол № ККФОС-БМ-30 от 28.10.2020 г., с който за процесния обект било дадено предписание до 27.11.2020 г. да предприеме мерки за недопускане на излъчване на шум в околната среда над граничните стойности, определени в Наредба № 6 от 26.06.2006 г., и да представи в РИОСВ – [населено място] писмен отчет, удостоверяващ изпълнението на даденото предписание.

На същата дата – 28.10.2020 г., въз основа на установеното при извършената проверка свид. Б. М. съставил против дружеството АУАН № 188/2020 г. от 28.10.2020 г. за

нарушение на чл. 16, т. 1 от ЗЗШОС, а именно за това, че на 25.09.2020 г. в обект „Електрическа подстанция „Б.“, 110/20 кV, находяща се на [улица], [населено място], осъществявайки дейността си дружеството е допуснало предизвикване на шум в околната среда над граничните стойности, определени с Наредба № 6 от 26.06.2006 г. Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели и на упълномощен представител на дружеството, като бил подписан от актосъставителя и свидетелите и предявен за запознаване срещу подпис на упълномощеното лице, което вписало в акта, че писмени възражения ще бъдат подадени в срок.

Действително, в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу АУАН постъпили писмени възражения, в които били изложени съображения за маловажност на случая. Въз основа на така съставения АУАН, при същото словесно описание на нарушението и същата правна квалификация, било издадено процесното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че не са налице процесуални нарушения относно компетентността на длъжностните лица, съставили, респ. издали АУАН и НП, спазени са давностните срокове по чл. 34, ал.1 и ал. 3 от ЗАНН, съдържат законоустановените реквизити по чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Приел е, че вмененото нарушение е безспорно извършено и правилно е анагажирана отговорност на юридическото лице. Изложени са мотиви за липса на смекчаващи отговорността обстоятелства, които да квалифицират случая като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Настоящата инстанция изцяло споделя изводите на Софийски районен съд. Съдът е обсъдил всички събрани по делото доказателства и е изложил мотиви, които кореспондират на установената по делото фактическа обстановка. От доказателствата, събрани пред първоинстанционния съд, се установява по безспорен и категоричен начин вмененото на ЕАД нарушение. Административното нарушение е правилно описано и квалифицирано като нарушение на чл. 16 от ЗЗШОС във връзка с Таблица № 2, т. 1 на Приложение № 2 към чл. 5 от Наредба № 6/26.06.2006 г. на МЗ за показателите за шум в околната среда, отчитащи степента на дискомфорт през различните части на денонощието, граничните стойности на показателите за шум в околната среда, методите за оценка на стойностите на показателите за шум и на вредните ефекти от шума върху здравето на населението.

Неоснователно е оплакването на касатора, че процесното НП е издадено извън 6-месечния погасителен давностен срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Не може да се приеме, че датата на установяване на нарушението е 25.09.2020 г., от която дата е съставения Протокол за проверка № 61. Датата на установяване на нарушението следва да се приеме тази, на която от страна на Изпълнителна агенция по околна среда (ИАОС) са представени в РИОСВ – С. два броя протоколи - Протокол № 1790/25.09.2020 г. за проведени контролни измервания на нивата на шум и Протокол от изпитване № 01-2018/02.10.2020 г. на „Централна лаборатория С. – 01“ към ГД „Лабораторно-аналитична дейност“, а именно – 08.10.2020 г. От този момент е започнал да тече 3-месечния срок за съставянето на АУАН, което е случая е сторено на 28.10.2020 г. По силата на чл. 34, ал. 3 от ЗАНН давностният 6-месечен срок за издаване на процесното НП е бил 28.04.2021 г. и започва да тече от датата на съставяне на АУАН- а, а доколкото същият е издаден на 16.04.2021 г., не е налице допуснато нарушение от страна на административнонаказващия орган.

Не се споделя изложеното в касационната жалба, че разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е

императивна, поради което за АНО и съдът съществува задължение за приложението ѝ, а обсъждания в тази насока не следва да се правят.

Действително с новата редакция на чл. 28 от ЗАНН, Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) за маловажен случай на нарушението наказващият орган не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно наказание от същия вид представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. От сравнението на текста с предходната му редакция от ДВ. бр. 105 от 19 декември 1991 г. е видно, че е премахната думата „може“. Същата и преди изменението на разпоредбата беше тълкувана в смисъл, че установява задължение, а не изцяло свободна преценка на административнонаказващия орган, видно от цитирания по-горе тълкувателен акт. При всички случаи обаче следва да се извърши преценка дали са налице смекчаващи обстоятелства и извършеното представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид (арг. от чл. 93, т. 9 от НК, субсидиарно приложени на осн. чл. 11 ЗАНН). Наред с това, следва да бъде посочено и Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. на ОСНК на Върховния касационен съд, с което е категорично прието, че преценката на административнонаказващия орган за „маловажност" на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Именно поради тази причина, не се приема твърдението в жалбата, че за АНО и за районния съд не съществува задължение за излагане на мотиви относно липсата или наличието на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Макар и по делото да няма данни за извършени предходни нарушения от същия вид, по делото е установено, че е констатирано превишаване на граничните стойности на нивата на шум в 3 точки, в близост до жилищна сграда, станало причина за депозиране на жалба до Директора на МОСВ до 16 бр. живущи в близост до станцията. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави не само с оглед наличието или липсата на данни за други извършени нарушения, а следва да се вземат предвид засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието.

В жалбата пред районния съд и пред настоящата касационна инстанция се твърди, че даденото предписание с констативен протокол № ККФОС-БМ-30 от 28.10.2020 г., а именно – да се предприемат мерки за недопускане на излъчване на шум в околната среда над граничните стойности, определени в Наредба № 6, с краен срок - 27.11.2020 г., е изпълнено добросъвестно в срок преди издаване на НП. Доказателства във връзка с така наведното твърдение обаче не са представени нито пред районния съд, нито пред настоящата касационна инстанция, не се откриват и в представената преписка от РИОСВ.

По изложените по-горе съображения за съвкупната преценка на обстоятелствата по делото настоящият състав също приема, че случаят не се явява маловажен - не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид.

При служебната проверка, не се установиха невязведени от касатора пороци по чл.

218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

По делото не е направено искане за присъждане на съдебноделоводни разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.09.2022 г. по НАХД № 8301/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.